

Kræftplanen kan holde vand

Af Jens Bang

Den bliver ofte skældt ud. Helt sikkert ikke uden grund. Årsager skal jeg ikke komme ind på her. Men, jeg føler trang til at påpege, at kræftplanen kan holde vand og har gjort det i mit tilfælde.

På et tidspunkt var det lige før, det gik lidt for stærkt, hvilket ikke skal betragtes som et surt opstød. Tværtimod. Jeg er super glad for, at forløbet gik så hurtigt, som tilfældet har været. At resultatet så ikke passer mig er en helt anden sag.

Jeg har altid været tissetrængende. Som det første jeg gjorde, da jeg kom til verden en januaraften i Silkeborg i 1949, var at tisse på jordemoderen. Jeg har tisset lige siden, men til midsommer hos min datter i den nordstockholmske skærgård var trangen så stor, at jeg fik ordre på at gå til læge.

11. juli henviser min læge mig til urologerne i Næstved på grund af et lidt for højt PSA-tal på 10,8. Har man i min alder (pensionist) et PSA-tal på fire, bør lægen sende patienten videre til urologerne. Det blev jeg ikke for halvandet år siden, da mit PSA-tal var på syv...

21. juli får jeg et e-brev med indkaldelse til undersøgelse på Urologisk Amb. på Næstved Sygehus **1. august**. Her blev der taget 12 biopsier. Dem får jeg svar på samme sted otte dage senere. Der er kræft i hele dusinet, så jeg sendes til CT-skanning på Nykøbing F. Sygehus **11. august** og MR-skanning på Næstved Sygehus **12. august**.

19. august får jeg ved en samtale i Næstved den gode nyhed, at skanningerne ser fine ud, men at der måske er noget i fedtlaget (eller noget i den retning) lige udenfor prostata, så jeg sendes til

universitetshospitalet (OUH) i Odense. Får at vide, at der kan gå op til to uger, inden jeg får indkaldelse og at denne kan være yderligere et par uger fremme. Altså op til en måned, inden jeg skal stille til undersøgelse i det fynske.

Allerede to dage senere (**21. august**) får jeg brev om at møde på OUH fredag **29. august**. Undersøgelsen viser, at der er noget, så min prostata kan ikke opereres, og jeg returneres til urologerne i Næstved.

Allerede den efterfølgende mandag (**1. september**) ringes jeg imidlertid op af en overlæge fra Næstved, der vil høre, om jeg har forstået budskabet. Det finder han ud af, at jeg har og fortæller mig, at jeg indenfor nogle dage vil få en indkaldelse i to dele. **8. september** skal jeg til journaloptagelse, forundersøgelse og diverse samtaler med læger og sygeplejersker. Dagen efter vil jeg på et bestemt klokkeslæt få en opringning om mødetidspunkt dagen efter (**10. september**), hvor jeg skal have foretaget en lymfeoperation.

Egentlig må jeg godt tage hjem sidst på operationsdagen, men får lov til at blive til dagen efter. Heldigvis for det, for jeg får nogle tisseproblemer. Dagen efter sendes jeg hjem med et kateder (fjernes hos egen læge dagen efter) og et brev med indkaldelse til samtale på Næstved Sygehus **19. september** med svar på lymfeoperationen.

Det svar kunne jeg godt undvære, så nu står den på medicinsk behandling hver tredje måned livet ud. Næste stik og kontrol er **18. december**.

Jeg har følt mig i trygge hænder hele vejen igennem og er, alt andet lige, taknemlig for et kvikt forløb. Tusind tak for det.

Når det er sagt, vil jeg godt lige påpege manglen på en "førrelæge/-sygeplejerske" i forbindelse med et kræftforløb. Det er meget vigtigt, for man er i den grad sårbar og lidt ude på Herrens Mark. Og så mangler man efterfølgende støtte, hjælp og oplysning om at komme

videre i hverdagen med rehabilitering, kostråd, mulighed for psykologhjælp med videre. Der er så mange tanker, der trænger sig på, og det hele kan være vanskeligt at overskue.

